

ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Εκτός της Σύρου Δραχ. 22.
Εκτός 26.

Διὰ τὰς Διατρίβας τὸν στίχ. λ. 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν στίχ. λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, 22 Ἀπριλίου 1859.

Παραγγέλθημεν ν' ἀναγγείλωμεν, καὶ προθύμως ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ μέχρι τοῦδε τακτικὸς συντάκτης τοῦ ἑξαμήνου τῶν Κυκλάδων Κύριος Ι. Ν. Βαλέτας, μέλλων ἀποδημῆσαι μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, ἐν ἣ θέλει διατρίβειν πολλοὺς μῆνας περιηγούμενος, ἔχει μέρος εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου καὶ ἐφεξῆς.

Συγχρόνως δὲ ἀναγγέλλομεν, ὅτι θελομεν ἐξακολουθεῖν τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἰς μικρότερον ἔκδομα, ἀναλαμβάνοντες τὴν σύνταξιν αὐτῆς ἀνδρὸς οὐχ ἥττον ἀξιοῦστος διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὴν δημοσιογραφικὴν ἱκανότητα. Ὅθεν ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ Κύριοι Συνδρομηταὶ τοῦ ἑξαμήνου θέλουσι διατελέσειν ὑποστηρίζοντες αὐτόν.

Ὁ ἐκδότης

Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

Ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς Ἱπουργῶν τοῦ Κράτους πρῶτος ὁ Κ. Κουμουδούρος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὸς ἤδη συνελάβε τὴν ἀγαθὴν ἰδέαν τῆς ἐπισκέψεως τῶν ἑλληνικῶν, ἕνα ἐκ τοῦ πλησίον ἀκροασθῆ ταῖς παραπονα τῶν αὐτῶν, ἀντιληπτῇ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Κλάδου καὶ τὴν ὀρθὴν ἢ πλημμελεῖ ὑπηρεσίαν τῶν Νόμων καὶ ἐπιφέρει τὴν δέουσαν θέραν. Κατεκρινεν ἄλλοτε ἡ ἀντιπολίτευσις τὸν Κ. Κουμουδούρον διὰ τὰς τοιαύτας ἐκδρομὰς του, ἀλλ' ἀδίκως ὡς ἐπὶ τῆς ἐπετίμης καὶ παρεμύρσεως τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, διότι καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν τὴν Νήσον μας παρουσίαν τοῦ Κ. Κουμουδούρου ἀπεβλήθη λίαν εὐεργετικὸς, τουλάχιστον ὡς πρὸς τὸν τόπον αὐτοῦ, ὡς κατωτέρω ἀποδείχθησεται, καὶ ἕνεκα τούτου διὰ τὴν ἀπεδοθένσαν αὐτῷ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν μας εὐγνωμοσύνην καὶ περιποιήσεις.

Ὁ ἑμπορίων τῆς Πολεως μας ὑπέφερον ἐκ τῆς στενότητος τῶν Τελωνιακῶν Καταστάσεων καὶ ἐκ τῆς κακῆς ἐργασίας τῶν Τελωνιακῶν Θεσμών, οἵτινες ἐν μέρει ἐξ ἐνόχου καὶ ἐν μέρει ἐκ δυστροπίας διεστρέφοντο καὶ ἐβλάπτον πάντας τοὺς πλησιάζοντας τὸ Τελωνεῖον. Τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ ὁ Τύπος τῆς πόλεως μας καὶ τὸ ἑμπορικὸν Ἐπιμελητήριον πολλάκις ὑπέδειξαν, ἀλλ' εἴτε ἀπὸ ἀνικανότητος εἴτε ἐκ κακῶν παραστάσεων τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπαλλήλων, δὲν ἐπιστεύοντο τὰ ὑποβαλλόμενα παραπονα, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡγανάκτει τὸ κοινὸν ματαίως ἀπαιτοῦν τὴν θέραν.

Μόνον ἡ παρουσία τοῦ Ἱπουργοῦ ἔφερε τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα συντομώτατα, καὶ τὸ ἑμπορίον μας εὐλογεῖ τὴν τὸν ὄνομα του, διότι κατενόησεν ἐκ τῆς ἐπομένης ἀποδείξεως του ἦν διεκδίκων ἐπευσμένως εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον, ὅτι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει τὸ καλὸν ἰδοὺ τὸ ἑξαμῆνον.

α Τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν
Πρὸς τὸν Τελωνιὴν Σύρον
Ἀθῆναι 10 Ἀπριλίου 1859

Ἡ Συνελεύσις τῶν παρατηρήσεων τὰς ὁποίας ἐκάμαμεν κατὰ τὴν ἐλιγοήμερον ἐν Σύρῳ διαμονήν μας, καὶ τὰς πληροφορίες τὰς ὁποίας ἐλάβομεν παρ' ὑμῶν καὶ τοῦ ἑμπορικοῦ συλλόγου, ἐπέισθημεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπο τὴν ἐπιστάσιν σας Τελωνιακοῦ δὲν διεξάγεται μὲ τὴν ταχύτητα ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται.

Ἡ ὁσημέραι αὐξανομένη ἐμπορικὴ κίνησις τῆς Πόλεως ταύτης. Τοῦτο δὲ προέρχεται ἀπ' ἐνὸς μὲν διότι τὸ Τελωνιακὸν Κατάστημα δὲν μένει ἀνοικτὸν ἐφ' ἱκανῆς ὥρας, ἀπ' ἑτέρου δὲ, διότι ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἀπαιτούμενης εὐρυχωρίας καὶ τῶν ἀναγκαίων πλαστιγγῶν δὲν ἀσχολοῦνται συγχρόνως εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ τὸν τελωνισμόν τῶν ἐμπορευμάτων ὁ ἐλεγκτὴς καὶ οἱ ὑπελεγκταί, ἀλλ' ἐξαίρεσις ὁγκωδῶν τινῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποία ζυγίζονται ἐξωθεν τοῦ Καταστήματος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπελεγκτῶν, ὅλα τὰ λοιπὰ, ἀνοίγονται ἐξετάζονται, μετροῦνται ἢ ζυγίζονται, κατατάσσονται καὶ ἐκτιμῶνται ἀπὸ τὸν ἐλεγκτὴν, ὁ ὁποῖος μ' ὅλας ὅσας καὶ ἀνκατάβλη προσπαθείας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ταχείαν τῶν ὑποθέσεων διεξαγωγὴν, ὡς ἐκ τοῦ τούτου γεννῶνται ἐκ μέρους τῶν ἐμπόρων δικαιολογημένα παράπονα, οἱ δὲ ὑπελεγκταὶ κατὰ τὴν ὁρμὴν τοῦ λόγου καὶ τοῦ σκοποῦ, ὃν προσέθετο ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν διορισμῶν των.

α Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀρῶμεν πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ φέρῃ πρόσκομμα εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου τῆς πρώτης ἐμπορικῆς πόλεως τοῦ Κράτους, προκαλέσαμεν ἅμα ἐπανελθόντες ἐνταῦθα τὸ κάτω τῆς παρούσης Β. Διατάγματος περὶ τῶν ἐργασιῶν ὡρῶν συνιστῶντες δὲ ὑμῖν τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ Διατάγματος, σὰς προκαλοῦμεν νὰ ἀπαιτήσῃτε ἐντόνως, καὶ ἐξ ὀνόματος ἡμῶν παρ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τελωνεῖου νὰ φοιτῶσι τακτικῶς καὶ νὰ διαμένωσι κατ' ὅλας τὰς προσδιορισμένους ὥρας ἐν τῷ Γραφείῳ.

α Πᾶσαν δὲ ἑλλειψιν θέλετε τιμωρεῖ ἀσυγκάτακτος ὁ νόμος συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 22. Νοεμβρίου 1833. Β. Διατάγματος, εἰδοποιούντες συνάμα καὶ τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ λαμβάνωνται τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα.

α Καθίσον δ' ἀφορᾷ τὴν ταχείαν ἐξέτασιν καὶ τὸν τελωνισμόν τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῆ.

Αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἐντελῶς, εἰμὴ ἀπὸ ἀνεργεθῇ τὸ νέον Τελωνιακὸν Κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον θέλει ὑπάρχει ἡ ἀναγκαία εὐρυχωρία ὅπως ἐνεργῶς συγχρόνως ὅλα τὰ ἀρμόδια πρόσωπα. Περὶ τῆς ἐπισπεύσεως τῆς οἰκοδομῆς ταύτης ἐκδίδομεν τὰς ἐντονωτέρας πρὸς τὸν αὐτὸν Μηχανικὸν διατάγας, προσκαλοῦντες αὐτὸν συνάμα νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἀναγκαῖον προϋπολογισμόν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀποβάθρας τοῦ Τελωνεῖου καὶ τὴν ὕψωσιν τῶν ἀποθηκῶν τῆς Διαμετακομίσσεως, ἐκ τῆς ὁποίας θ' ἴσιν οἰκονομικῇ ὁ ἀναγκαῖος τόπος διὰ τὴν ἐνκαρτίωσιν τῶν σιδηρῶν καὶ ἄλλων ὁγκωδῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀποταμίευσις δὲν εἶναι σήμερον εὐκόλος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅσον καὶ ἐπισπεύθωσιν αἱ οἰκοδομαὶ αὗται, θέλουσιν παρέλθαι ἱκανοὶ μῆνες μέχρι τῆς ἀποπερατώσεώς των, σὰς προκαλοῦμεν νὰ ἐνεργήσῃτε ἀπὸ τοῦδε τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἐκτός τῆς μιᾶς ἀποθήκης τῆς Διαμετακομίσσεως, τὴν ὁποίαν ἔχετε σήμερον εἰς τὴν διάθεσίν σας θέλετε προσλάβει ἀκόμη καὶ τὴν παρακειμένην, διὰ νὰ τὰς μεταχειρίζεσθε ἀμφοτέρως πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν ἀποδιδωμένων καὶ παραδιδόμενων εἰς τὸ Τελωνεῖον ἐμπορευμάτων ὅλος δὲ ὁ περίβολος τοῦ Τελωνεῖου θέλει μείνει κενὸς διὰ νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ τὸν Τελωνισμόν τῶν ἐμπορευμάτων.

2. Ἐκτός τῆς μιᾶς πλαστιγγῆς, ἡ ὁποία ὑπάρχει σήμερον ἐν τῷ περιβόλῳ τούτῳ, θέλετε στῆσαι καὶ δύο ἄλλας, διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ὁποίων προσκαλεῖσθε νὰ δώσῃτε ἀμέσως τὴν ἀνήκουσαν παραγγελίαν.

3. Διὰ τῆς τοποθετήσεως τῶν τριῶν τούτων πλαστιγγῶν καὶ τῆς ἐκτός τοῦ Τελωνεῖου τοποθετημένης ἐτέρας πλαστιγγῆς, θέλουσιν ἐνεργεῖ συγχρόνως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ὑμῶν, ὅτε ἐλεγκτὴς καὶ οἱ τρεῖς ὑπελεγκταὶ βοήθου-

μενοι ἕκαστος ἀπὸ ἑνα ζυγιστῆν.

4 Ὑμεῖς καὶ ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ Τελωνεῖου ὡς προϊστάμενος καὶ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, οφείλετε ἀπὸ θωρητὴ τὰς διασαφῆσεις καὶ τὰς καταχωρήσεις εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον νὰ σημειώνετε εἰς ἑκάστης τὸ ὄνομα τοῦ ὑπελεγκτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον θέλετε ν' ἀναθέσῃτε τὴν ἐξέτασιν καὶ νὰ τὴν παραπέμπητε ἀμέσως πρὸς αὐτόν, διὰ νὰ ἐπιλαμβάνητε τῆς ἐξετάσεως. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰς περιεχούσας ἐμπορεύματα, ὑποκειμενα εἰς μέγα τέλος ἢ τελωνιζόμενα κατ' ἐκτίμησιν θέλει κρατεῖ ὁ ἐλεγκτὴς διὰ νὰ ἐνεργῇ αὐτοπροσώπως τὴν ἐξέτασιν.

5 Οἱ ὑπελεγκταὶ δὲν θέλουσιν περιορίζεσθαι εἰς μόνον τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν καταμέτρησιν ἢ τὸ ζυγίσμα τῶν ἐμπορευμάτων, ἀλλ' οφείλουσι νὰ ἐγγράφωσι κατὰ τὰ διατεταγμένα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ἐπὶ τῆς διασαφῆσεως, νὰ σημειώσωσι τὸ πληρωτέον τέλος καὶ νὰ προσυπογράψωσι μετὰ τῶν ζυγιστῶν.

6 Εἰς τὸ ἐλεγκτήριον θέλετε προσέβαι ἕνα ἐτι ὑπάλληλον διὰ νὰ καταγράψῃ οὔτε ταχύτερα ἢ καταχώρησις τῶν τελωνιζόμενων ἐμπορευμάτων εἰς τὰ πρόχειρα καὶ χρέως τῶν ἐμπόρων.

7 Εἰς τοὺς ὑπελεγκτὰς θέλετε παρατηρήσῃτε ὅτι οφείλουσι νὰ σημειώσωσι καθαρῶς καὶ ἀνευ ὀχυμάτων ἢ ζυγισμάτων ἐπὶ τῶν διασαφῆσεων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν κατάταξιν αὐτῶν καὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ πληρωτέου τελωνιακοῦ δικαιώματος, διότι ἂν βραδύτερον ἀνακαλυφθῶσι ὀχυρῶματα ἢ ζυγίσματα ἢ παρατηρηθῶσιν ἐσφαλμένοι καταλογισμοί, οὐ μόνον εἶναι ὑπόχρεοι πρὸς ἀποζημίωσιν, ἀλλὰ καὶ θέλουσιν ἀποβληθῇ τῆς ὑπηρεσίας.

8 Καθὼς εὐθυνόμενοι διὰ τὸ σύνολον τῆς ὑπηρεσίας, οφείλετε νὰ ἐπιτηρήσῃτε ἀδιαλείπτως τὰς ἐργασίας τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τῶν ὑποελεγκτῶν, παριστάμενος ὅτε μὲν πλησίον τοῦ ἐνός, ὅτε δὲ πλησίον τοῦ ἄλλου. Ἀπὸ καιρῶν δὲ εἰς καιρῶν ἀπαιτοῦμεν ὥστε ὑμεῖς ἢ ὁ ἐλεγκτὴς ν' ἀναθεωρήσῃτε ἐμπορεύματα τὰ ὁποία ἐξετάσθησαν ἤδη ἀπὸ τοῦς ὑποελεγκτὰς, διὰ νὰ βεβαιώσῃτε ἐὰν ἐκπληρώσῃ πιστῶς τὸ καθήκον των.

9 Ὅταν πρόκηται περὶ ζυγίσσεως ὁμοειδῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποία τίθενται εἰς δοχεῖα ἢ δέματα τοῦ αὐτοῦ βάρους, οἷον σάκκων μὲ καρπὸν ἢ μὲ ὄρυζον, βαρελλίων μὲ ζάχαριν ἢ ἄλευρον καὶ τῶν τοιούτων, δύνασθε πρὸς εὐκολίαν καὶ χάριν ταχυτήτος νὰ μὴ τὰ ζυγίζετε ὅλα, ἀλλὰ προηγουμένως συγκαταθέσῃτε τοῦ ἐμπορίου νὰ ἐκλέγητε δέκα ἢ περισσότερα κομμάτια, νὰ τὰ ζυγίζετε μετὰ προσοχῆς, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ὑπολογίζετε κατ' ἀναλογίαν τὸ ὅλικόν βάρος.

10 Ὅσκις παρουσιάζωται δικαστικὴ ἐκδίκασις διὰ λαμβάνουσα πολλὰ ἐμπορεύματα, ἀλλ' ἔχουσι ἑλλειψιν τινὰ ἕνεκα τῆς ἐποίας οφείλεται κατὰ Νόμον νὰ τὴν ἀπορρίψῃτε, δύνασθε νὰ ἐπιτρέψῃτε εἰς τὸν ἑμπορὸν νὰ διορίσῃ διὰ τῆς υπογραφῆς τοῦ εἰς τὸ περιβόριον ἢ τὸ κάτω αὐτῆς μέρο, τὴν ἑλλειψιν ταύτην, χωρὶς νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ ἀλλάξῃ ὁλόκληρον τὴν διατάφην· ἀλλ' ἡ εὐκολία αὕτη δὲν πρέπει νὰ χορηγῇται εἰμὴ μόνον διὰ τὰς διασαφῆσεις αἱ ὁποῖαι ἔχουσι μικρὰς ἑλλείψεις, ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ διορθώσις πρέπει νὰ γίνετο καὶ ἐπὶ τῶν δύο μερῶν τῆς διασαφῆσεως, καὶ πρὶν ἢ θεωρηθῇ καὶ καταχωρηθῇ εἰς τὸ βιβλίον.

Διὰ τῶν μέτρων τούτων, τῶν ὁποίων τὴν ἐφαρμογὴν ἀναθετομεν εἰς τὸν ζήλον σας καὶ ἀφοσιώσιν σας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει λάβει ἱκανὰς εὐκολίας τὸ ἑμπορίον τῆς Σύρου, μέχρις οὗ περὶ αὐτοῦ τὰ νέα καταστήματα, ὅτε δὲν θέλει ἀμελεθῇ οὐδὲν τῶν δυναμένων νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν κίνησιν καὶ παραγωγὴν τῶν παντὸς εἶδους ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς ἐδρᾶς ταύτης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Ἐὰν δὲ ὑμεῖς ὡς ἐκ τῆς πολυχρονίου πείρας σας φρονήσῃτε, ὅτι δύναται νὰ δοθῇ αὐτοῖς αὐτοῖς τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἄλλαι εὐκολαί θέλετε

σπεύτει νὰ μὲ ὑποβλήτε τὰς ἀναγκαίαι· προτάσεις διὰ νὰ διατάξωμεν τὰ περαιτέρω.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1853. ἡμέτερον Διάταγμα περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασιῶν ὡρῶν εἰς τὰ Δημοσία Γραφεῖα, καὶ πληροφορηθέντες ὅτι ὡς ἐκ τοῦ ἐπι- κρατοῦντος κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ θέρους καθύστερος καὶ τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις συνθήκης τοῦ νὰ ἀναπαύονται ἐν καιρῷ μεσημβρίας οἱ ἄνθρωποι ἐπέρχεται διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν εἰς τὰ τελεῖον. Γραφεῖα, αἱ δὲ λοιπὰ ἐργασίαι ὅρασι δὲν ἐπαρκου- σι διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν υποθέσεων καὶ ἐκ τούτου προ- γίνονται προσκόμματα εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς 9 Μαρτίου μέχρι τῆς 11 Ἰουλίου τὰ τελεῖον. Γραφεῖα θέλουσι ἀνοίγει κατὰ τὴν 8 ὥραν Π. Μ. καὶ πα- ρατείνει τὰς ἐργασίας τῶν μέχρι τῆς 6 ὥρας Μ. Μ. γινο- μένης διακοπῆς κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπὶ δύο ὥρας, ἡτοι ἀπὸ τῆς 12 μέχρι τῆς 2 Μ. Μ. ἀπὸ δὲ τῆς 12 Ἰουλίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου τὰ τελεῖον. Γραφεῖα θέλουσι μένει ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 9 ὥρας Π. Μ. μέχρι τῆς 5 Μ. Μ. ἀνευ διακοπῆς.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὰς λοιπὰς ἐργασίαις ἡμέρας ὁρίζονται ἐργάσι- μοι ὥραι εἰς τὰ τελεῖον. Γραφεῖα διὰ μὲν τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὰς ὥρας 10—12 διὰ δὲ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος ἀπὸ τῆς 9—11 Π. Μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 Μ. Μ. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπ' αὐτῇ ζῆται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δια- τάγματος.

Ἀθῆναι τῇ 8 Ἀπριλίου 1859.

Οἱ συμπολιταὶ μας ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπουργικὴν ταύτην ἀπόφασιν κατανοοῦν, ὅτι αἱ δυσχερεῖαι, τῶν ὁποίων γίνονται μάρτυρες καθ' ἑκάστην, ἀποδοκιμάζονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δύνανται ἐντὸς τοῦ δικαίου τῶν καὶ ἐν εὐσχευμένῃ ἄλλ' ἀνευ δειλίας νὰ φέρωσι τὰς παρατη- ρήσεις τῶν καὶ νὰ ἀπαιτῶσιν ἐντὸς τοῦ Νόμου τὴν θερα- πείαν τῶν ἐὰν δὲν εἰσακουσθῶσι, τὸ ἐπιμελητήριον καὶ ὁ τύπος εἶναι πρόθυμα ὅργανα πρὸς διαβίβασιν τῶν ὅπου δεῖ, καὶ μὴ ἀδιδυμῶσι δὲ ἐὰν βραδέως ἐνίοτε ἐπέρχεται ἡ θεραπεία, ἀρκεῖ ὅπωςδήποτε νὰ ἐπιφέρειται τοιαύτη.

Εἶναι δὲ πλὴν καιρὸς νὰ κατανοήσωσι καὶ τὰ ὅργανα τῆς ἐξουσίας τὴν θέλησιν τοῦ Κυρίου τῶν, τοῦ νὰ παρέχ- ται πᾶσα εὐκολία θεμιτῇ εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ νὰ μὴ τὸ στενοχωροῦν ζητούντες νὰ συσταίνονται δι' ὑπερβολικῆς ὀθῆν ἀποσιώσεως πρὸς τὸ κακῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ Δημοσίου, ἀφοῦ τοῖς ἐδόθη νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι δὲν τοὺς καλοῦσιν οὐδὲν αἱ τοιαῦται πράξεις τῶν.

Ἡ παράδοξος παράκλησις.

Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὸ παρελθὸν φύλλον τοῦ Ἀστέρο- τῶν Κυκλάδων, ἐν ᾧ ἐξετίθεντο τὰ ἐν Τήνῳ γε- νόμενα κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου, καὶ πρὸ πάντων ὅσοι παρεῖδον εἰς τὴν ἑορτὴν ἐκείνην, θέλουσι βεβαίως ἀπορήσειν, ἀναγινώσκοντες τὸ κατωτέρω δημοσιευμένον ἐπίσημον ἔγγραφο, ὅπερ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ ἐν Τήνῳ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ διεύθυναν πρὸς ἡμᾶς, παρακαλοῦν- τες ν' ἀνακαλέσωμεν ὅσα περὶ τῆς ἑορτῆς ἐκείνης ἐγράψαμεν, ὡς ἄλλως ἡναγκασμένοι νὰ προσφύγωμεν εἰς τὸν Νόμον πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν.

Ἠπορήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἀναγνόντες τὸ ἔγγραφο τοῦτο, διότι οὐδαμῶς τῶν γεγραμμένων ἐμμέσθην τὴν Ἐπιτρο- πὴν, οὔτε ἄλλον τινά. Εἰςβέβαιον ἀπλῶς τὰ γεγόμενα, καὶ ἐπακαλέσαμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἔ- χει τὴν ἀνωτάτην τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου Καταστήματος ἐπιτή- ρησιν, ὅπως διορθῶσι τὰ κακῶς ἔχοντα, καὶ ἰδίως ὑπεδεί- ξαμεν δύο οὐσιωδὲς ἀλλεῖψεις, τὴν τῶν δωμάτων, ἐν οἷς πρέπει νὰ εὐρίσκωσι καταφύγιον οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδα- πῆς ἐρχόμενοι ἀσθενεῖς, καὶ τὴν τῆς ὁδοῦ, ἥτις πρὸ πολ- λῶν ἐτῶν ἀρξάμενη, καὶ προβάσα μέχρι τινός, διζμένει ἀτελὴς μέχρι τοῦδε. Ὅτι δὲ αἱ δύο αὗται ἐλλείψεις ὑπάρ- χουσιν, καὶ διατελοῦσιν ἀθεράπευτοι, οὐ μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ χιλιάδες προσκυνητῶν εἶδον καὶ ἐκρούσαν καὶ κηρύττουσι παραπονοῦμενοι ἢ δὲ Κυβερνήσις ἔσπευσε πρὸς θεραπείαν τοῦ ἐτέρου τῶν κακῶν τούτων, διατάξασα τὴν ταχέειαν τῶν δωμάτων οἰκοδόμησιν διὰ δαπάνης 70 χιλιάδων δραχμῶν.

Τούτων οὕτως ἔχοντων, τί τῶν εἰρημένων ἀπαιτεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ ν' ἀνακαλέσωμεν; Ποῦ δὲ εὐρίσκει αὐτὴν κα- τηγοριμένῃ διὰ τὰς ἐλλείψεις ταύτας; ἐνῷ ἡμεῖς οὔτε τοῦ ὀνόματος αὐτῆς ἐμνήσθημεν, οὔτε παρ' αὐτῆς ἀπητήσα- μεν τὴν θεραπείαν τῶν κακῶς ἔχοντων, ἀλλὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ ἔσπευσε νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα. Πιστεύομεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων, ὡς λέ- γει, ἔσπευσε νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς προσελθόντας προσκυνη- τὰς ἄλλ' ἡμεῖς δὲν ἐμμέσθην τὰ ἐνόντα μέσα, ὡς κα- κῶς διατεθέντα, οὐδὲ τὴν Ἐπιτροπὴν ὡς ἀμελήσαντα νὰ προσφέρῃ ὅ, τι εἴχε πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν προσελθόντων προσκυνητῶν ἄλλ' ἐδείξαμεν τὰ μὴ ἐνόντα, ἅτινα εἰσὶ τὰ δωμάτια καὶ ἡ ὁδὸς, καὶ ἅτινα εἶπόμεν ὅτι ἀναγκαίως πρέπει νὰ ὑπάρξωσιν ἐπιμελεῖς τῆς Κυβερνήσεως καὶ θε- βαιῶς τὰς δύο ταύτας ἐλλείψεις δὲν δύνανται νὰ εἰπωσιν ὡς μὴ ὑπαρχούσας οἱ Κύριοι Ἐπίτροποι, καὶ νὰ μὴ ἡμολο- γήσωσιν ὅτι ἡ θεραπεία αὐτῶν εἶνε ἀπαραίτητος ἀναγκαία.

Διὰ ταῦτα νομίζομεν, ὅτι οἱ Κύριοι Ἐπίτροποι παρεξή- γησαν τοὺς λόγους ἡμῶν, καὶ ἀνθύρμητοι ἀνέλαβον τὴν εὐθύνην τῶν ἐλλείψεων τούτων, ἃς ἡμεῖς δὲν ἀπεδώκαμεν εἰς αὐτούς. Τούναντιον μάλιστα ἔχομεν ἀφορμὴν νὰ ἐπαινεῶμεν τὰ οἰκονομικά μέτρα αὐτῶν, ὃν ἐν ὑπέρβῃ καὶ τὸ νὰ ἐπι- στρέψωσιν εἰς ἡμᾶς τὸ τελευταῖον τοῦ Ἀστέρος φύλλον μετ' ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἃ παρὰ δὲ κ τ ο ν. Οὕτως οἰκονομεῖ ὁ Ναὸς 22 δραχμὰς κατ' ἔτος καὶ εὐχόμεθα τὸ φρόνημα τοῦτο οἰκονομικὸν μέτρον νὰ βασιλεύῃ εἰς ὅλας τῆς ἐπι- τροπῆς τὰς πράξεις, ὅπως ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἀφορμὴν νὰ ἐπαινῶμεν αὐτήν. Ἀδιόκερον δὲ εἶναι, ἂν τὸ φύλλον ἡμῶν κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἃ παρὰ δὲ κ τ ο ν, διότι ἀλλοχοῦ καὶ πολλοχοῦ ὑπάρχει παραδεκτὸν, ὡς κη- ρύττον τὴν ἀλήθειαν, καὶ οὐδὲνα θυμιάζον, ὅταν δὲν ᾖται θυμιακῶν ἄξιος. Ὅτι δὲ λέγει πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὅτι ἡ ἀλήθεια αὕτη θριαμβεῖ ἐπὶ τέλους, καὶ ἄλλαι πολλὰι περιστάσεις ἀπέδειξαν, καὶ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος οὐχ ἦτον ἐπιμαρτυρεῖ, ὡς διαταγῆς τῆς ἀνεγέρσεως τῶν δωμάτων μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀ λ η θ ε ῖ ω ν ἐ κ ε ῖ ν ω ν, ἃς περιείχε τὸ παρελθὸν φύλλον ἡμῶν. Ἐλ- πίζομεν δὲ, ὅτι καὶ ἡ τελεσιποίησις τῆς ὁδοῦ θέλει διαταχ- θῇ μετ' οὐ πολὺ πρὸς καλλωπισμὸν τῆς πόλεως ἐκείνης, οἷτινες ὡφείλου μάλιστα νὰ εὐγνωμονήσωσι διὰ τοῦτο εἰς τὸν Ἀστέρα, καὶ οὐχὶ ν' ἀναγκασθῶσι δωρεάν, καὶ νὰ ἀπειλῶσιν αὐτὸν ὅτι θέλουσι προσφύγει εἰς τὸν Νόμον. Ἡ ὁδὸς τοῦ Νόμου δὲν εἶναι στενὴ καὶ τεθλιμμένη, ὡς ἡ ἀπὸ τοῦ λιμένος Τήνου πρὸς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου ἄγου- σα, ἀλλὰ πλατεῖα καὶ εὐρύχωρος, ἱκανὴ νὰ περιλάβῃ καὶ περιλαμβάνουσα τοὺς πάντας. ὁ ἐπιθυμῶν δύναται νὰ δια- τρεῖξῃ αὐτὴν ἀκωλύτως.

Ἐπιφυλακτόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ἐξηγήσεις ἐκτενε- στέρας καὶ σφραγίστας, δημοσιεύομεν σήμερον τὸ πρὸς ἡμᾶς ἔγγραφο τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπερ δικαίως ἀνέγνωμεν μετὰ πολλῆς ἀπορίας, ὡς πάντῃ παράλογον. Ἐπιμένομεν δὲ λέ- γοντες, ὅτι τὰ ἐκτεθέντα οὐδὲν εἰς ἀνυπόστατα καὶ θεοσιμμένα καὶ παραμορφωμένα, ὡς λέγει ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀλ- λά πασιγνωστοὶ ἀλήθειαι μετὰ πολλῆς μετρίότητος ἐκτε- θεμέναι, καὶ τοῦτο μάρτυρας ἔχομεν χιλιάδες προσκυνη- τῶν, ὅσοι παρήσαν ἐν Τήνῳ.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 7 Ἀπριλίου 1859.

Ἀριθ. 90.

Ἐπιτ. Εὐαγγ.
Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον
Βαρβαρέσσον, Ἐκδότην τῆς Ἐφημ.
Ἰ. Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων.
Εἰς Σύρον.

Μετὰ λύπης ἀνέγνωμεν τὸ ὑπ' ἀρ. 100 τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου Ε. Ε. φύλλου τῆς Ἐφημερίδος σας, ἐν ᾧ τὰ περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς 25 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐκτε- θέμενα εἰσὶ τόσος ἀνυπόστατος, βεβιασμένος, καὶ παρα- μορφωμένος, ὥστε ἐμπεριόχουν οἶκτον εἰς τὸν Ἀναγνώ- στην.

Ἐπειδὴ, διὰ τῶν ψευδολογιῶν τούτων, καὶ διὰ τῶν λοιπῶν τῶν, ἐν τῇ αὐτῇ φύλλῳ σας, ἀναγερομέ- νων, προσβαλλόμεθα ἀπευθείας, τὸ πᾶν καταβαλλόμεθα, ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων, πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν προ- σελθόντων προσκυνητῶν, Παρακαλοῦμεν νὰ ἀνακαλέ- σθε, εἰς τὸ προσεχές φύλλῳ σας, ὅσα εἰς τὸ προμη- ρογενόμενον ἀναφέρετε, ἀλλῶς δὲ εἰμεθα ἡναγκασμένοι νὰ προσφύγωμεν εἰς τὸν Νόμον πρὸς ἱκανοποίησιν μας.

Ἡ Ἐπιτ.
Μ. Τζόρας.
Ν. Ι. Καρχαδης.
Φρ. Τζέε.

Α. Δρόσως.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων.
Οὐδὲν εἰς ἐξελίξιν ἰδόντες ἐν ταῖς Ἐφημερίδα- ῖς Ἀθηνᾶ καὶ Λυγῇ ὅτι προκειμένου Ἰταλοαυστριακοῦ πολέ-μου, Αὐστριακὰ τινα πλοῖα μέλλουσι ν' ἀλλάξωσι σημαίαν καὶ πρὸς τοῦτο θεωροῦσι κατάλληλον τὴν Ἑλληνικὴν, ἥς νὰ θυνθῶσιν οὐ μόνον τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ἐπαπειλού- μενον κίνδυνον νὰ διαρύωσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ κερδοσκοπήσω- σιν ἐπιφωρῶς χρεῖας τυγούσης. Δυσκολοῦσθαι ἀλλ' ὡς νὰ πιστεύωμεν ὅτι αὐστριακοὶ θέλουσι συγκατατεθῇ ν' ἀλ- λῶσιν τὴν σημαίαν τῶν διὰ τῆς Ἑλληνικῆς, ἢν τοσοῦτον ἐκ- μίσους ἀμέτρον καὶ φθίνου ἐχλεύασαν καὶ περιετρόσαν ἀπειράκις ἄλλ' ἀνὰ πικρὴν εὐνομένην ποσὶν οὐτ' ἐκπληκτικῶς μεθ' ἐπὶ τούτῳ, ἀναλογιζόμενοι τὴν ἀκράν αὐστριακὴν ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας πρόνοιαν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος ἡμῶν, ὅτε ἡ ἐμπορικὴ αὕτη ναυτιλία, ποδὴγετα- μένη καὶ προστατευομένη ὑπο πολεμικῶν πλοίων, μετῴθη- κατὰ τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ἐπὶ σκοπῷ κερδοσκοπίας, πᾶν με- καίτοι τὰ μάλιστα ὀλέθριον δι' ἡμᾶς καὶ ἀδικον.

Τὸ πρὸς τὴν Ναυτιλίαν μας δὲ μίσος αὐτῶν δὲν ἴδ- νήθησαν νὰ περιστείλωσιν, ὅτε πρῶτον κατὰ τὰ 1828 ἦρ- ξαντο νὰ καταπλέωσιν Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς Τεργέστην διότι τότε, ἅμα τῇ ἐμφάνεισιν αὐτῶν, λιμεναρχικὴ λήμειος πλέουσα ἐν σπουδῇ μεγάλῃ πρὸς τὰ Ἑλληνικά, πρὸ τῆς εἰς τὸν λιμένα προσπελάσεως αὐτῶν, διέτασσεν ἐν κρα- γαῖς τρομερῆς, καὶ ἐπιφωρῆμας ἀπρεπέας καὶ βανυστα- τοῖς, τὴν καταβίβασιν τῆς σημαίας αὐτῶν, ὥστε νὰ εἰσπλέ- σιν ἐν τῷ λιμένι ἀνευ αὐτῆς. Τὴν ἀνοίκειον ταύτην ταπει- νωσιν ὑπέμεινον ἐφ' ἱκανὸν χρόνον οἱ ναυτιλλόμενοι Ἑλλη- νες, μεχρὶς ὅτι ἐπισημότης τοῦ ἀεμινήστου Κυβερνήτου κατέστρεψε τὴν ἀδικον ταύτην διαγωγὴν τῶν Αὐστριακῶν. Ἐκτότε δὲ μέχρι τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενοι νὰ πράξωσιν ἄλλως οἱ Αὐστριακοὶ ἐσυκοφαντοῦν παντοίως τρόποις τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, καὶ δι' αὐτῶν ἀκροα- τῶν Ἑμπορικῶν ἀσφαλειῶν Τεργέστης ἀνωφελῶς ἐπαγε- ρησαν τὴν ἐκμεινῶσιν αὐτῆς ματαίως δὲ οὗτοι ὠργίζον- το κατὰ τῆς ναυτιλίας μας, ἥτις διὰ τῆς ἀκρας δραστη- ριότητος τῆς καὶ τῆς αὐστηρᾶς οἰκονομίας τῆς διεκρινέ- νης καὶ πρῶτα ἐν πάσῃ τῇς θαλάσσης, καὶ εἰς τὴν βα- θυλὴν τὰς συμπαθείας τῶν ὁμογενῶν ἐμπόρων. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐποχῆς τῆς Κριμαϊκοῦ πολέμου, καθ' ὃν οἱ Αὐστριακοὶ συνήθισαν ἀπειροῦς θησαυροὺς, μὴ εὐκρεστούμενοι εἰς τὴν ὑπέροχον ἐκείνην θέσιν τῶν, δὲν ἔπαυσαν ἐν τῇ μετὰ τὴν συμμάχων σχέσει τῶν, νὰ χλευάζωσι τοὺς πλοίαρχους ἡμῶν παρρησία, καὶ νὰ παριστάνωσιν αὐτοὺς ὡς ὑπόπου- φοῦσιν οὐ μὴ μετὰσχῶσι τῶν ὠφελήματων ἐκείνων. Ἐκ- τὼν ὀλιγίστων τούτων συνάγεται ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπαν- στάσεως ἡμῶν μέχρι σήμερον οἱ αὐστριακοὶ ὑπενεργούσιν ἀδίκῃ καὶ ἐμμεσον τινὰ πόλεμον τείνοντα πρὸς κατα- στροφὴν τῆς ναυτιλίας ἡμῶν.

Τούτων οὕτως ἔχοντων, οὐδέποτε, Κύριε Συντάκτα, ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἡ τοσοῦτον σήμε- ρον προσκίοντα περὶ ἀνορθώσεως τῆς κλυδωνιζομένης ναυτι- λίας μας, καὶ πρὸς τοῦτο αὐτοθρητῶς προκαλοῦσα τὴν γνώ- μιν τῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἐμποροπολιάρχων, θέλει εὐνο- λύνει, ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, τὴν αὐστη- ρὴν, δι' ἐθνοποιήσεως προσωρινῆς, ἢν, περιστάσεως τυγού- σης, θέλουσιν ἀποβάλλει περιφρονητικῶς. Οὐδεμίαν παρὰ τὴν ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ αὐστριακὴ ναυτιλία δὲν ὠφελήθη τῶν πα- ριστάσεων, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας ἡ Ἑλληνικὴ, οὐ μόνον κατε- στράφη κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἀναγεννῶ- μένη ἐπολεμήθη ἀπαύτως, καὶ κατὰ τὰ Μουσουλμὰ καὶ Παρικερικὰ ὑπέφερεν, καὶ κατὰ τὰ Κριμαϊκὰ κατεπληρώθη καὶ ὅπως καθ' ὅλας τὰς δυστυχεῖς ταύτας περιπετείας ὑπέ- μεινε ἀγογγύτως ὑπέκουσα εἰς τὴν Ἑθνικὴν θέλησιν, καὶ οὐδέποτε διὰ συμφέροντα πρόσκαιρα διανοηθεῖσα νὰ ἀπο- βάλλῃ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν τῆς. Ἡ ναυτιλία ἡμῶν ἀπὸ δικαιοῦται σήμερον νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπι- στήσει τὴν προσοχὴν εἰς τὸ οὐ μικρὸν τοῦτο ζήτημα, δι' οὗ ἐπαπειλεῖται ἡ ὑπαρξὶς τῆς ναυτιλίας μας, καὶ ὅτι θέλει σπεύσει ἐγκαίρως νὰ διατάξῃ τοὺς Ἑλληνας Προξένους ὅπως ἀπέχῃσι τοιαύτης σατανικῆς πράξεως ἥτις τὴν μὲν ναυτι-λίαν καταστρέφει, τὸ δὲ ἔθνος δὲν ὠφελεῖ. Πεποιθότες δὲ ὅτι δι' ἐντόνου διαταγῆς θέλει προλάβει τὴν παρομοίαν τῇ ἐποχῇ τῶν Κριμαϊκῶν συμβᾶσαν ἐν μέρει κατάχρησιν καθ' ἣν τῶν προξενικῶν Ἑπαγγέλων τινες εἰς τὸ βαλάντιον αὐτῶν ἀφορῶντες ἐπαιξάν ἀριστα τὸν γύρον αὐτῶν, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀνωτέρας αὐτῶν ἀρχῆς, πολλὰ ἐθνοποιήσαντες πλοῖα ἐπὶ τοιαύτῃ κερδοσκοπίᾳ, περὶ ὧν πολλὰ τότε καὶ ἐγράφησαν καὶ ἐρρέθησαν.

Ἄν δὲ παρ' ἐλπίδα γενήσῃται τοιοῦτον τι (ὅπερ δὲν πιστεύομεν) οὐδὲν ἄλλο οἱ ναυτιλλόμενοι πράξουσιν, ἢ τὴν ἡμέραν τοῦ πρώτου ἐθνοποιήσαντος Αὐστριακοῦ πλοίου θεω- ρήσωσιν ὡς ἡμέραν πένθους καὶ καταστροφῆς, ἐν ἀγῶνι δὲ καὶ θλίψει ὑψώσωσιν ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα σημαίαν μεσιστίον, τὰς δὲ κερκίας ἀναστρέψουσιν ὡς σημεῖον τοῦ αἰώνιου καὶ ἀξιοσημειώτου πένθους αὐτῶν.

Εἰς τῶν ναυτικῶν Ἑλλήνων

Κ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο μέχρι τουδε Γραμματεὺς τοῦ ἐνταῦθα Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ῥωσσίας Κύριος Στέφ. Σβύλαρις, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἀξιοτίμου Προξένου Κυρίου Ἐβερχάρδου, προσβιβάσθη κατ' αὐτὰς ὑποπρόξενος εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἅμα διωρίσθη Πράκτωρ τῆς Ῥωσικῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ λιμένι ἐκεῖνῳ. Ἡ Ἑρμούπολις ἅπασα συνεχάρη τῷ ἀξιοτίμῳ Κυρίῳ Σβύλαρις διὰ τὸν προβιβασμὸν τοῦτον, ὅστις ὑπάρχει δικαία ἀμοιβὴ τῆς ἐξαιρέτου ἱκανότητος καὶ τῶν ἠθικῶν πλεονεκτημάτων αὐτοῦ, ἐπαξίως ἐκτιμωμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν.

Εἶπομεν ἄλλοτε καὶ τρίτον ἤδη ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἡ ἔλλειψις τῶν κιγκλίδων περὶ τὸν γυναικωνίτην τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου καθίστασι τὸν Ναὸν τοῦτον αὐτόχρημα θεάτρον. Ὅσοι παρευρέθησαν εἰς τὰς ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης ἐβδόμαδος, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἐπιταφίου κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, κατενόησαν βεβαίως τὴν ὀρθότητα τῶν λόγων ἡμῶν, ἰδόντες τὰ γενόμενα σκανδαλώδη καὶ θεατρικὰ ἔργα τινῶν ὀρθῶς δὲ παρετήρησεν, ὅτι δὲν λείπεται πλέον, ἢ ν' ἀντικαταστήσωμεν καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Κυρίων Ἐπιτρόπων περιφερομένους δίσκους διὰ δίσκων ἄλλων, φερόντων παγωτὰ καὶ λεμονάδας, ὅπως δείξωμεν καὶ κατὰ τοῦτο ἀληθεύσαντα τὸν Ἀστέρα τῶν Κυκλάδων, ὅστις πρὸ πολλοῦ εἶπεν, ὅτι κατεστήσαμεν τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ αὐτόχρημα θεάτρον. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ ταῦτα εἰπὼν πολίτης ἐξήγησε κοινὴν ἀγανάκτησιν πάντων τῶν ἐν τῷ Ναῷ ἐκεῖνῳ ἐκκλησιαζομένων, καὶ ἡμεῖς ἀρκούμενοι ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς παρατηρήσεως ταύτης, ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θελομεν εὐρεθῇ εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ γράψωμεν καὶ τετάρτην φορὰν περὶ τοῦτου, ἀλλ' ὅτι θέλομεν ἰδεῖν μετ' οὐ πολὺ ἐκπληρουμένην τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ περιφραχθῇ ὁ γυναικωνίτης διὰ κιγκλίδων, ὡς εἶναι περιπεφραγμένοι καὶ οἱ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν γυναικωνίται.

Παρατηρήθη πρὸς τοῦτοισι ἐν ταῖς ἀκολουθίαις τῆς Μεγάλης ἐβδομάδος, ὅτι οἱ δύο χοροὶ τῶν φαλλόντων ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος Ναὸς ὑπάρχουσι κακῶς τοποθετημένοι κάτωθεν τοῦ μεγάλου θόλου· διότι ἡ φωνὴ καταπνιγομένη φυσικῶς τῷ λόγῳ ἐν τῷ χάσματι τοῦ θόλου δὲν ἐξικνέται πρὸς τὸ κάτω μέρος τῆς ἐκκλησίας, ὅσῳ ἂν ἐπιτείνωσιν αὐτὴν οἱ τε ψάλλται καὶ οἱ ἱερεῖς, διὰ τὴν μεγάλην τοῦ Ναοῦ ἔκτασιν. Ὅθεν ἀνάγκη πᾶσα νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ χοροὶ περὶ τὴν κατόπιν στήλην, ὅπως ἀκούωνται οἱ ψάλλοντες καθ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν.

Ὑπηρετὰς τῆς ἐξουσίας προσέβαλον ἀπρεπὲς δύο τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσιογράφων, τὸν συντάκτην τῆς Αὐγῆς καὶ τὸν τοῦ Ἀριστοφάνους, ἐπιτεθέντες κατ' αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μέσῃ, καὶ κακοποιήσαντες βανδαλικῶς τὸν ἕνα πρῶτον στρατιῶται τινές, τὸν δὲ δεύτερον κλητὴρ Ἀστυνομικός. Αἱ Βουλαι, ὡς ἦτο ἐπόμενον, συνεκλήθησαν ἐπὶ τούτῳ, καὶ αὐστηρῶς ἐπετίμησαν τοῖς Κυρίοις Ὑπουργοῖς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγράφου τούτου Νόμου, τοῦ ἀνατρέποντος τοὺς γραπτούς καὶ θεμελιώδεις Νόμους τοῦ Κράτους καὶ πᾶσαν τὴν κοινωνικὴν τάξιν· οἱ δὲ Κύριοι Ὑπουργοὶ ὁμολογήσαντες τὸ κακῶς γενόμενον ὑπέσχοντο ταχεῖαν καὶ αὐστηρὰν τὴν ἐρευναν πρὸς ἀνακαλύψιν καὶ τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Λείπεται ἤδη νὰ ἰδῶμεν, ἂν πραγματικῶς θέλουσιν ἀνακαλυφθῇ καὶ τιμωρηθῇ οἱ ἐνόχοι, ἢ θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ κοινὴ παροιμία «Ἡ φάπσοῦ φά».

Ἡ ἐκλυσὴ τοῦ Κούζα ὡς Ἡ γεμόνος Βλαχίας καὶ Μολδαβίας ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Παρισίνης Συνόδου.

Ἡ Βαυαρία ἐκηρύχθη σύμμαχος τῆς Αὐστρίας εἰς τὸν ἐπικείμενον κατὰ τῆς Ἰταλίας πόλεμον. Λέγεται δὲ, ὅτι ἡ Γαλλία ἠγανάκτησε διὰ τοῦτο κατὰ τῆς Βαυαρίας, καὶ ἀναφανδὸν ἐκήρυξε τὸ κατ' αὐτῆς μῖσος, ὡς ἀγνώμονος.

Καθὰ πληροφροῦνται ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Μέγας Δοὐξ Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ τοῦ δεκαετοῦ υἱοῦ του ἐφθασε τέλος πάντων τὴν παρελθούσαν τετάρτην περὶ τὴν 2 ὥραν Μ.Μ. κατὰ δὲ τὴν 6

ἀνέβη εἰς Ἀθήνας καὶ κατευθύνθη ἀμέσως εἰς τ' ἀνάκτορα.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὁ Αὐτοκρ. τῆς Γαλλίας ἐμελλε νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸν Στρατὸν τοῦ Λουγδούρου.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως ἀπέθανε.

Τὸ σῶμα τῶν ἐθελοντῶν Ἰταλῶν ἠθέλησε ὑπὲρ τὰς 17 000 ἀνδρῶν.

Εἰς Βασσαράβιαν συνάγεται Ῥωσικὸς στρατός ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Λόδερσ,

Εἰς Γαλλίαν αἱ πολεμικαὶ προπαρασκευαὶ ἐξακολουθοῦσι κατεπειγόντως.

Τερεῖς τις ἐν Ἰταλίᾳ ἐγκατέλειψε τὴν ἐνορίαν του καὶ μετέβη εἰς Πεδεμόντιον φέρων μεθ' αὐτοῦ δι' ἰδίῳ ἐξόδῳ 40 νέους ἵνα καταταχθῶσι ὡς στρατιῶται εἰς τὰ Σαρδινικὰ τάγματα.

Εἰς Πρέβεζαν ἐφθασαν δύο πλοῖα φορτωμένα πολεμοφόδια καὶ περὶ τὰ 100 πυροβόλα τῆς νέας ἐφευρέσεως.

Εἰς Βῶλον ἐφθασαν 2,000 τακτικοὶ Ὀθωμ. στρατοῦ ὅπως ἐνθῶσι μετὰ τοῦ λοιποῦ στρατοῦ τῆς Θεσσαλίας καὶ τοποθετηθῶσι παρὰ τὰ Ἑλλ. μεθ' ἑα.

Διεδόθη ὅτι ἡ Αὐστρία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σαρδηνίας.

Ἡ Αὐστρία ἐπεμψεν διακοίνας εἰς τὸ Πεδεμόντιον, ζητοῦσα τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ τὴν διάλυσιν τῶν προσφύγων. Ἡ Σαρδηνία ἀπήντησεν ἀρπικῶς.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπέρριψε τῆς ἀνωτέρω ἀπαιτήσεως τῆς Αὐστρίας ἐκρίνεν εὐλόγον νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὰ μεθόρια τοῦ Πεδεμόντιου διαφορὰς μεραρχίας.

Πυρκαῖα εἰς νέαν Ὀρλεάνην τῆς Ἀμερικῆς ἀπενέφρουσε 40,000 βάλλας βαμβυκίου.

Ἡ ἀτμολοκὶ ἐταιρία Λόυδ, διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως τῆς, εἰδοποίησε πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ πράκτορας της, ὅπως ἐξαποστήλωσιν εἰς Τεργέστην πάντα τὰ περιττὰ ἀρμολογήματα, ἐναρξοιμὲν δὲ εἰς μεταφορὰν στρατιωτῶν καὶ πολεμοφοδίων ὅπου ἂν ᾖ ἡ ἀνάγκη.

Κατὰ τὴν ἰδ. ἀ.λ.λ. τοῦ Αἰῶνος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διεδόθη ἡ ὑπάρχουσα πραγματικὴ συνθήκη μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, ἀμυντικὴ καὶ ἐπιθετικὴ ἡ περὶ τούτου φήμη προσθετὴ κατὰ τινάς· καὶ ὡς λαβοῦσαν μέρος κατὰ τὴν συνθήκην ταύτην καὶ τὴν Ἀγγλίαν.

Προτεκλήθημεν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἵνα ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀγγλὴν ὑπομειράρχον καὶ Σταθὸν Κολανδροντζῶν ὑποσυνύμον Ἑρμοπολίτας, δι' ἣν ἐτήρησαν ἡσυχίαν καὶ τάξιν ἐν τῷ ναῷ κατὰ τὴν λιτανείαν τοῦ Ἀγίου Ἐπιταφίου καὶ τῆς ἀκολουθίας ἡμέρας τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα. Τὴν ἐκφράσιν ταύτην ἠκούσαμεν καὶ παρὰ πολλῶν ἄλλων ἐνοριτῶν τοῦ εἰρημένου ναοῦ, καὶ ὅσον ὡς γνωστὸν πρὸ τινῶν ἐτῶν συνέβησαν ἀταξίαι τινές κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας ὡς ἐκ τῆς πρὸς τὰ κυρία τοῦ ἐπιταφίου θρησκευτικῆς εὐλαβείας τῶν ναυτιλλομένων. Ἐλπίζομεν, ὅτι τὴν αὐτὴν μέριμναν θέλουσι καταβάλαι καὶ πάλιν ὡς πρὸς τὴν εὐταξίαν καὶ τάξιν οἱ Κύριοι οὗτοι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἔνθα γίνεται ἡ μεγάλη πανήγυρις τοῦ Δήμου μας καὶ συρῶνται εἰς τὸν εἰρημένον ναὸν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως μας.

Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος μικρὸν δεῖν νὰ γείνη παρανόημα τοῦ πυρός ἐν μέρος τῆς ἀγορᾶς μας κατὰ τὰ ἐργατήρια τῶν κιβωτοποιῶν. ἀπροσδοκῆτως ἐξερρήγη πυρκαῖα ἐν τινὶ σανδαλοποιεῖ ἔχοντι διάγραμμα σανιδώματος μὲ ἐργατήριον κιβωτοποιῶν, εὐτυχῶς δὲ μὴ τὸ κακὸν προσελήθη εἰς τὴν ἀρχὴν του καὶ χάρις μεγίστῃ ὀφείλεται εἰς τὸ ἐνταῦθα εἶδεν ἀόπιστος τῶν φιλοκάλων πυσσθαστῶν μας οἱ νινες παραχρῆμα ἐσπευσαν εἰς τὸν τόπον καὶ κατέβησαν εἰς τὴν ἀρχὴν του τῷ πύρ. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἔδειξεν οὐ μικρὰν ἐνέργειαν καὶ νοημοσύνην ὁ διοθῶν τὸ εἰρημένον ἀπόσπασμα Κ. Π. Ἐκνὸς ποῦλος πρὸς δὲν ἀληθῶς ὀφείλεται οὐ μικρὸς ἔπαιος.

Αἱ ἐορταὶ τοῦ Πάσχα διήλθον καὶ ἐν Ἀνδρῳ καθ' ὃ μᾶς γράψουσι, δι' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης ἡσυχίας καὶ τάξεως καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης θρησκευτικῆς μεγαλοπρεπείας καὶ συρῆς ἐν πᾶσι τῆς πόλεως τοῖς νκοῖς, προεξάρχοντος τοῦ ἐκείσε Πνευματικοῦ πατρὸς τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Κ. Μητροφάνους ὡς καὶ παρ' ὅμων τοῦ Σ. Γέροντος Μητροπολίτου Κ. Δανιὴλ· ἡ αὐτὴ τάξις μανθάνομεν, ὅτι ἐπεκράτησε καὶ ἐν ταῖς πρωτευούσας τῶν ἄλλων νήσων ὑπὸ τῶν Σ. Ἐπισκόπων Νάξου καὶ Θήρας, ὥστε δικαίως σεμνυνόμεθα ἡδὲ ἐν ἑλῳ τῷ νορῷ τῶν Κυκλάδων ἐπὶ τῇ ὄντως καταλλήλῳ κληρώσει τοιούτων ἀξιοσεβάστων Ἀρχιερέων.

Εἶναι παρὰ πάντων ὁμολογούμενον ὅτι ἄπασα σχεδὸν ἡ Ἑρμούπολις ὑδρεῖται ἀπὸ τῶν Ἐπισκοπιῶν ὕδωρ τὸ ὁποῖον ἐνθ' ὁσώρεται τὸ καλλίτερον τῶν ἐν τῇ Νήσῳ ὑπαρχόντων ὑδάτων, εἶναι καὶ λίαν εὐεαφέρετον διότι ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ μὴ διορθώσῃ ἔχει τοῦδε κατὰ μέγα μέρος τὴν τοῦ χωρίου τοῦτου ὁδὸν, ἐκκολληθεὶς δραστηρίως τὴν ὁλοσχερῇ ἀπωπεράτωσιν αὐτῆς εἰς τὸν ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦδε πληροῦται νυχθημερόν

ἀνθρώπων καὶ ζώων μεταφερόντων τὸ πόσιμον τοῦτο ὕδωρ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ ἀνέσει· ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ἐπαίνεση τις τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τῆς Ἑρμοπολῆως δι' οὗ καταβαλεῖ κόπους καὶ δαπάνας ὑπὲρ τοῦ κοινοφελούς τούτου ἔργου, δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὸ ἐκλεκτὸν τοῦτο ὕδωρ χάνει πολὺ τῆς ἀξίας του, ὡς ἐκ τῆς κακῆς καὶ δυσχεροῦς θέσεως εἰς ἣν διάκειται σήμερον ἡ πηγὴ αὐτοῦ, διότι οὗτα ἐν ανοικτῷ τόπῳ, ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν ἐν αὐτῇ εἰσοδὸν πάσης ἀκαθαρσίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἐκείνης τῶν ἐπιπολαζόντων ἐκείσε ζώων, ὡς καὶ τῶν συνοδούντων αὐτὰ ἀνθρώπων εἰσερχομένων ἀνυποδότητων καὶ πλήρως ἀκαθαρσιῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῇ πηγῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πληροῦν τὰ δοχεῖα τῶν ἡ τοιούτη λίαν δυσχερὴς κατάστασις πεποιθᾶμεν ὅτι θέλει ὑπενθυμήσῃ εἰς τὴν Ἀνωτέραν Ἀρχὴν τὸ καθήκον τοῦ νὰ ληρῇ ἡ δέουσα φροντίς διὰ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ εἰρημένου ἀτοπήματος ἐξ οὗ βλάπτεται ἀναντιρρήτως ἡ υγιεία τῶν πολιτῶν.

Κ.

ΝΕΩΤΑΤΗ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τηλεγράφημα τὴν 20 τ. μ. ὥραν 11 π. μ. δι' οὗ ἀγαγγέλλεται, ὅτι ἡ Αὐστρία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον· ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέων ὁδηγεῖ τὸν Γαλλ. στρατόν. (Αἰὼν)

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος

Ὁ Κύριος Γεώργιος Πλυτὰς Καφφετζῶλης Τήνον εὐηρέστησεν ὅλους τοὺς ξένους προσκυνητάς, οἱ ὅποιοι ἔμειναν κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι περιποιούμενος διὰ τοῦ καλοῦ καὶ δραστηρίου τρόπου του. τὸ ὥραϊον τοῦτο Καφφετζῶν καλῶς ἐφωδιασμένον ὡς Ἑλληνοφίλον φέρει τιμὴν εἰς τὸν τόπον, κεῖται εἰς τὴν Δέσιν Μόλου· προτρέπομεν ὅλους τοὺς προσκυνητάς νὰ σορευοῦν εἰς αὐτὸν καὶ θέλουσιν μείνει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Εἰς τῶν προσκυνητῶν.

Α Γ Ω Γ Η

Ἰσιδώρου Δ. Μασπούτη κατοικοῦ Ἄνδρου κατὰ Δικαστὴν Μπιδίσιν πλοιάρχου κατοικοῦ αὐτόθι καὶ ἀγνώστου ἐπὶ τοῦ παρόντος διμωνῆς. Περὶ πληρωμῆς Δραχμῶν 600 Ἐνώπιον τοῦ Ἑμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἐναγόμενος μοὶ ὀφείλει δραχμὰς 600 καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν ἀνὰ δραχμὰς μίαν ταί· ἐκατὸν κατὰ μῆνα ἀπὸ τὴν 28 Ἰουλίου 1857 πληρωτέας μετὰ δύο μῆνας καὶ μετὰ τὴν προθεσίαν νὰ ἐξυπλήσῃ ὁ τόκος μέχρις ἐξοφλήσεως· ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2702 τῆς αὐτῆς χρονολογίας ἐπίσημον εἰς διαταγὴν συμβόλαιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νικολάου Γούναρη.

Ἐπειδὴ οὐτε μετὰ τὴν προθεσίαν οὐτε μέχρι σήμερον ὁ ἐναγόμενος ἐφάνηκε νὰ μοῦ πληρώσῃ τὸ χρέος του τοῦτο.

Ἐπειδὴ δικαιοῦμαι τούτων οὕτως ἐχόντων νὰ ζητήσω δικαστικῶς τὴν πληρωμὴν καὶ ἐξόφλησιν τοῦ εἰρημένου χρέους.

Διὰ ταῦτα, καλῶ τὸν ἐναγόμενον Μπιδίσιν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου μετὰ παρέλευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς περὶ τῆς ἀγωγῆς, διὰ νὰ γίνῃ ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως καθ' ἣν ἐξαίτουμαι.

Αὐτὸν Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παρούσα ἀγωγή μου καὶ νὰ καταδικασθῇ ὁ ἐναγόμενος νὰ μοῦ πληρώσῃ δραχμὰς ἐξακοσίας μετὰ τοῦ νομίμου τόκου αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ χρέους τοῦτου μέχρις ἐξοφλήσεως. Βον) Νὰ ἀπαγγελλῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις κατὰ τοῦ ἐναγομένου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδοθησομένης ἀπαράσεως καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις αὐτῆς. καὶ Γον) Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ τῆς δίκης ἐξόδα.

Ὁ ἀρμόδιος κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀγωγῆς πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς Κύριον Εἰσαγγελεὰ καὶ ἀντίγραφον ἐπίσης νὰ δώσῃ εἰς μίαν τῶν ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων πρὸς δημοσίευσιν, καθόσον ἡ δικιμὸν τοῦ ἀντιδίκου εἶναι ἀγνωστός.

Ἐν Ἀνδρῳ τὴν 3 Ἀπριλίου 1859

Ὁ ἐνάγων Ἰσιδῶρος Δ. Μασπούτης

Ὁ ἀκούων ἀντίγραφον

Ἐν Ἀνδρῳ, ἀδελφερόν

Ὁ ἐνάγων

Ἰσιδῶρος Δ. Μασπούτης

1891